

Stichting
Rechten Voor Al Wat Leeft

Onderwerpen uit het contactblad "Relatie Mens en Dier"

Onderwerpen oktober 2006:

- Gezondheids- en WelzijnsWet voor Dieren (GWWvD)
- Castratie van biggen (11)
- Bedwelming van pluimvee in slachterijen
- Hulp aan dieren in India (4)
- Overlastbestrijding
- Ritueel slachten (5)
- Zwerfkatten (6)

**Rechten
Voor al wat
Leeft**

Gezondheids- en welzijnswet voor dieren (GWWvD)

In ons vorige contactblad schreven we al over onze twijfels aangaande de plannen van Minister Veerman met betrekking tot afschaffing van de GWWvD en het opnemen ervan in een breder geheel. 'Wet Dieren en Dierlijke Producten'. Inmiddels is bekend geworden dat de minister nog tijdens deze kabinetsperiode, dus nog vóór de verkiezingen in november van dit jaar, de GWWvD wil afschaffen. En dat terwijl de nieuwe "Wet Dieren en Dierlijke Producten" op z'n vroegst in 2008 in werking zou kunnen treden. (En gezien onze ervaringen met de ambtelijke molens kunnen we daar nog wel zeker één of meer jaartjes bijtellen!) We hebben als reactie hierop op 9 augustus j.l. een brief aan de minister geschreven waarin wij het volgende naar voren hebben gebracht:

"Middels dit schrijven willen wij u laten weten dat wij ons grote zorgen maken over de wetgeving m.b.t. het welzijn van dieren in ons land. Aanleiding is uw voorstel de Gezondheids- en Welzijnswet voor Dieren af te schaffen en te laten opgaan in een nieuwe algemene "Wet Dieren en Dierlijke Producten".

Hadden wij na telefonisch contact met de Directie Juridische Zaken van uw ministerie, in april van dit jaar, reeds enige argwaan omtrent dit plan, thans voelen wij ons ronduit bedrogen! In de bijlage bij het schrijven van 29 maart j.l. van uw Directie Juridische Zaken, waarin de plannen werden aangekondigd, werd gesteld: "Naar verwachting treedt de nieuwe wet op zijn vroegst in 2008 in werking. Tot die tijd blijven de huidige wetten over dieren en dierlijke producten van kracht". Nu vernemen wij dat u de Gezondheids- en Welzijnswet voor Dieren nog tijdens deze kabinetsperiode wilt afschaffen, dus nog geruime tijd voor het in werking treden van de nieuwe wet. Dat zou betekenen dat de dieren het in de tussenliggende periode (minstens twee jaar!) zonder dierenwetgeving moeten stellen! Afgezien van onze mening over -et plan op zichzelf vinden wij dit feit alleen al absoluut onacceptabel! Wat zijn toch de redenen voor dit niet-transparante voorstel en voor de haast waarmee e.e.a. moet worden uitgevoerd? Dit maakt dat wij in het gehele plan geen enkel vertrouwen meer hebben. en z:en van het kleine beetje (minimale) dierenwelzijn dat de GWWvD aan de dieren zou kunnen waarborgen nog maar bitter weinig overblijven!

Vele jaren lang hebben behalve politici ook vele dierenorganisaties, waaronder Rechten voor al wat leeft. meegewerkt aan het tot stand komen van de GWWvD. Wat het slechts uit vrijwilligers bestaande Rechten voor al wat leeft betreft moest dat gebeuren in de schaarse vrije tijd die overbleef naast een drukke baan in het onderwijs en het overige werk voor Rechten voor al wat leeft. Heel wat nachtelijke uren zijn door ons aan de totstandkoming van de GWWvD opgeofferd. En we hebben dat met liefde en enthousiasme gedaan. Het is dan ook wel zéér wrang te moeten constateren dat de Minister, aan dit alles voorbijgaande, met één pennenstreek al dit werk teniet wil doen en een wet van nog maar net 14 jaar oud, die nog voor veel verbetering vatbaar is en nog nimmer serieus is

geëvalueerd, van de tafel wil vegen omdat het commercieel beter uitkomt! Het opstellen van regels m.b.t. het dierenwelzijn wordt overgelaten aan het landbouwbedrijfsleven zelf, dat nota bene de allerbelangrijkste economisch-belanghebbende is. Dat belooft voor de dieren weinig goeds!

Het merkwaardige is ook dat de Nederlandse overheid op dit punt kennelijk tegen het EU-beleid in wil gaan. Juist nu binnen de EU meer aandacht voor dierenwelzijn komt, en het EU-Welzijn Dieren" (zie contactblad april 2006 - red.) heeft goedgekeurd, doet Nederland hier een grote stap terug. En dat, nota bene, terwijl wij altijd te horen hebben gekregen dat betere leefomstandigheden voor de dieren niet enkel in Nederland, maar alleen in Europees verband kunnen worden gerealiseerd. En juist nu de EU het dierenwelzijn een grotere prioriteit wil geven, wil onze landbouwminister dit onderwerp weer naar de achtergrond dringen door een moeizaam verworven dierenwetgeving op te laten gaan in een logge algemene wet die voornamelijk op productie en commercie is gericht, en waar de intrinsieke waarde van het dier en het daaruit voortvloeiende "nee, tenzij"-principe naar wij vrezen geen uitgangspunt meer zal zijn! Wij vinden dit ónacceptabel!

Wij verzoeken u dan ook dringend uw wetsvoorstel in te trekken en het dierenwelzijn juist beter te waarborgen door verder verbetering en handhaving van de Gezondheids- en Welzijnswet voor Dieren!"

Castratie biggen ([11](#))

Al is het onverdoofd castreren van biggen nog lang niet uitgebannen, het houdt de gemoederen wel bezig, ook in landbouwkringen! Regelmatig verschijnen er berichten in 'Boerderij' over onderzoeken die binnen afzienbare tijd - misschien! - mogelijkheden zouden kunnen bieden de zeer pijnlijke ingreep overbodig te maken.

Zo lazen we in 'Boerderij' van 13 juni j.l. over ASG (Animal Science Group) die samen met Noorse en Chinese universiteiten genen ontdekte die medebepalend zouden zijn voor het ontstaan van berengeur. Wij citeren: "Een door ASG ontwikkelde techniek identificeert eiwitten die bij de vorming van berengeur betrokken zijn. Door deze weg te nemen, wordt geen berengeur gevormd en opgeslagen in vlees. Omdat dit losstaat van geslachtshormonen, beïnvloedt het wegnemen ervan groei en vruchtbaarheid niet. Als het werkt, gaan er wel enkele generaties overheen voordat dit doorwerkt tot de slachtpopulatie." Hoewel er nog geen garanties gegeven kunnen worden is er goede hoop dat via deze fokkerij-methode de berengeur al vanaf 2010 uitgebannen zou kunnen zijn. Een week later lazen we in 'Boerderij' dat onderzoekers in Denemarken

hebben vastgesteld dat berengeur drastisch beperkt wordt als aan het varkensvoer cichorei wordt toegevoegd. Na drie dagen voeren met cichorei trad er al een daling op.

Weer enkele weken later werd ook nog eens een lans gebroken voor de immuno-castratie (vaccineren ter voorkoming van de aanmaak van androstenon en skatol. zodat geen berengeur ontstaat). Volgens 'Boerderij' is de firma Pfizer Animal Health al bezig een vaccin hiervoor te registreren. Voor de korte termijn zou het een prima oplossing zijn. Wel is het nodig het vertrouwen van de consument te winnen voor het feit dat er absoluut geen residuen van het vaccin in het vlees achterblijven. Ook zal de EU-vleesrichtlijn dienen te worden aangepast.

Nog een andere methode is het seksen van sperma, en zeugen alleen insemineren met sperma dat vrouwelijke biggen verwekt.

En dan is er natuurlijk nog de detectie aan de slachtlijn. Er is echter nog geen goede en betrouwbare detectie-methode en niet alle exportmarkten vertrouwen er dan ook op dat alle varkens die zij afnemen berengeurvrij zijn. Toen Denemarken enkele jaren geleden een detectie-methode ging toepassen, sloot Duitsland z'n grenzen voor Deens varkensvlees. Sindsdien worden ook in Denemarken de biggen weer gecastreerd. Mogelijkheden en alternatieven genoeg, maar tot nu toe nog even zovele haken en ogen. En zolang alles toch voornamelijk om het geld blijft draaien, zal er nog heel wat water door de Rijn stromen voor we van deze martelpraktijk af zijn!

Bedwelming pluimvee in slachterijen

Al vaak hebben wij geschreven over de ellende van elektrische bedwelming van pluimvee in de pluimvee-slachterijen: indien men het voorgeschreven voltage gebruikt leidt dat tot botbreuken en bloedingen in het vlees, en met name het laatste zorgt ervoor dat het vlees er dan minder aantrekkelijk uitziet. Daarom gebruikt men in de slachterijen dikwijls een lager voltage. hetgeen voor de dieren heel nare gevolgen heeft: ze raken niet echt bedwelmd, maar verlamd. Als je het niet weet, zie je dat niet: de dieren hangen doodstil, maar de insider weet dat ze alles bewust ondergaan, tot en met het doorsnijden van de nek d.m.v. het draaiende mes. Beter zou zijn het pluimvee met CO₂O₂ te bedwelmen, een gasmengsel van koolzuurgas en zuurstof. De dieren vallen direct na toediening van het gasmengsel rustig in slaap. zonder stress, angst of ademnood, en worden vervolgens in bewusteloze toestand aan de slachthaken opgehangen. In Nederland zijn slechts een paar pluimveeslachterijen die met CO₂O₂ werken. De apparatuur daarvoor wordt o.a. op de markt gebracht door de firma Stork in Boxmeer. die wereldwijd 18 van deze installaties heeft verkocht. De meeste daarvan staan in Europa, één ervan staat in de Verenigde Staten. Dit staat te lezen in de PLUIMVEEHOUDERIJ' van 19 augustus jl. Wij lezen hierin o.a. dat één van de grootste voedingsmiddelenfabrikanten in de VS, ConAgra Foods, pluimveeslachterijen oproept om diervriendelijker slachtmethoden te gebruiken. Een woordvoerder van Stork zegt dat wereldwijd

voedingsmiddelenfabrikanten en supermarktorganisaties druk uitoefenen op slachterijen om deze methode, ook wel genoemd de CAS-methode (Controlled Atmosphere Stunning) genoemd, te gebruiken in Nederland merken we daar tot nu toe nog niet veel van!

De CAS-methode is wel iets duurder dan elektrische bedwelming, maar door de betere vleeskwaliteit (geen botbreuken en bloedingen) kunnen de slachterijen de meerkosten ervan weer terugverdienen, aldus PLUIMVEEHOUDERIJ.

Hulp aan dieren in India

In ons aprilnummer hebben we een korte samenvatting gegeven van het verslag dat we ontvingen van de twee Nederlandse dierenartsen over de eerste twee maanden dat zij in Zuid-India pro deo werkten bij de [Karuna Society for Animals and Nature in Zuid-India](#). Om de reis en het werk van de twee dierenartsen aldaar mogelijk te maken had Rechten voor al wat leeft een geldelijke bijdrage gegeven. Onlangs kregen wij het verslag over de resterende maanden dat zij daar werkzaam waren. De twee artsen, die in december 2005 zijn vertrokken, zijn inmiddels weer terug in Nederland, en hebben daar zeer nuttig werk verricht: Naast het behandelen van de vele dieren met diverse aandoeningen die hier niet (meer) voorkomen, zoals hondenziekte en tick fever (tekenkoorts) was ook het steriliseren een vast onderdeel van hun taak. Over het zwerfhonden-sterilisatieprogramma nemen we het volgende voor u uit het verslag over:

"In India vind je overal op straat afval. Veel dieren in India, zoals honden, koeien, ezels en varkens, leven op straat en zijn voor hun voedsel afhankelijk van het afval van mensen. In India leven meer dan 25 miljoen zwerfhonden. Voor de honden is het leven op straat niet altijd een pretje, b.v. als ze een ongeluk krijgen of ziek worden. In de meeste plaatsen in India is er voor honden geen medische zorg aanwezig, dus deze dieren liggen te creperen op straat en niemand die ze helpt. Vooral veel puppies sterven aan besmettelijke ziektes als hondenziekte of parvo. Een ander probleem is de overlast die de honden veroorzaken, zoals het vele blaffen 's nachts, en het verspreiden van het afval. Kippen, geiten en soms ook mensen worden door de honden achterna gezeten. Regelmatig treden er gevechten op tussen de honden onderling. En dan is er ook nog rabiës (hondsdolheid), wat in India nog op grote schaal voorkomt en dodelijk is voor zowel dieren als mensen en je kunt het krijgen als je gebeten wordt door een besmet dier.

Tientallen jaren lang hebben gemeentes geprobeerd de zwerfhondenpopulatie en de verspreiding van rabiës in te perken door de honden te doden (d.m.v. doodslaan, vergiftiging of elektrocutie) Dit leidde echter niet tot een vermindering van de hoeveelheid zwerfhonden; hun plaats wordt weer snel opgevuld door andere honden van buitenaf, die op het voedsel (dus het afval van mensen) afkomen. Ook het aantal rabiësgevallen is niet afgenomen. Gelukkig worden er tegenwoordig in een

aantal gebieden in India ABC (=Animal Birth Control) programma's uitgevoerd. Dit houdt in: het vangen van honden, ze steriliseren, een rabiësvaccinatie geven en ze daarna weer terugzetten in het gebied waar ze vandaan komen. Met de sterilisatie van één teefje voorkom je gedurende haar leven de geboorte van 450 puppies (gerekend dat haar puppies ook weer puppies krijgen).

Karuna runt een succesvol ABC-programma. Elke vrijdag gaat de truck op pad om zwerfhonden op te halen. Vrijwel alle zwerfhonden in de buurt van Puttaparthi (waar Karuna is) zijn inmiddels gesteriliseerd, dus nu is de rest van Anantapur-district aan de beurt. Er worden per keer zo'n 40 honden opgehaald die op zaterdag en zondag bij Karuna gesteriliseerd worden. Dit wordt gedaan door 2 lokale dierenartsen. die ieder wel 20 honden op een dag kunnen steriliseren! Opgemerkt moet hierbij worden dat lokale dierenartsen in India over het algemeen niet zoveel verstand hebben van steriel werken, maar deze twee artsen hebben dat inmiddels geleerd!

Vijf dagen na de operatie krijgen de dieren hun rabiësvaccinatie en dan worden ze met de truck weer teruggebracht naar de plek van herkomst. Bij Karuna zijn er in het afgelopen half jaar meer dan 700 honden gesteriliseerd. Het totale aantal loopt in de tienduizenden! D.m.v. dit ABC-programma draagt Karuna veel bij aan het verminderen van het zwerfhondenoverschot in Anantapur-district. en daarmee aan de vermindering van alle problemen die hiermee gepaard gaan. Er zijn meer organisaties in India die sterilisaties van zwerfhonden zeggen te doen. Hoewel zij hiervoor geld vragen van de regering en donateurs, steken ze dit vaak in eigen zak en komt er van het steriliseren helemaal niets terecht. Karuna helpt mee deze oplichters op te sporen, ze controleert organisaties en brengt hiervan verslag uit... nog een taak voor Karuna erbij!!"

"Heilige" koeien

Hierover schrijven de dierenartsen het volgende: "In India is slachten van koeien verboden, maar er vinden nog steeds vele transporten van koeien naar illegale slachtplaatsen plaats. De koeien worden in de laadwagens op elkaar geduwd en vastgebonden op onmenselijke wijze. De transporten kunnen dagen duren, zonder dat de koeien water of eten wordt verstrekt. Sinds 2002 onderschept Karuna deze transporten en heeft tot nu toe zo'n 500 koeien gered. Deze koeien staan nu onder Karuna's toezicht, krijgen de nodige zorg en worden eindelijk respectvol behandeld."

Tot zover een greep uit de verslagen van de dierenartsen over het werk van Karuna en hun belangeloze daadwerkelijke ondersteuning aan deze geweldige organisatie! Onze bijdrage is in elk geval ook hier weer goed besteed!

Dat sommige dieren door een ongebreidelde voortplanting grote overlast kunnen veroorzaken is bekend. Dat er dan maatregelen worden genomen is terecht en logisch. Maar dan komt het erop aan dat die maatregelen ethisch-verantwoord zijn. In het Noordhollands Dagblad van 15 juli lazen we in dit verband iets wat ons zeer verbaasde én ergerde: het artikel ging over een geval van meeuwenoverlast, waarin ook de mening van Vogelbescherming Nederland werd gevraagd. Onze haren schoten overeind toen wij lazen dat de woordvoerder van deze organisatie verwees naar de [website van Duke Faunabeheer in Lelystad](#)! Over dit bedrijf schreven we eerder in ons [contactblad van oktober 2004](#).v.m. een vangactie van 1100 Canadese ganzen in de gemeente Purmerend. Duke Faunabeheer werpt zich op zijn website op als de enige in Nederland die op effectieve wijze een eind kan maken aan alle gevallen van ovenast van ganzen, kippen, duiven en andere "plaagdieren", zoals Duke ze noemt, zoals mollen, konijnen etc..

Diervriendelijke methoden die eenvoudig kunnen worden toegepast zonder dat Duke daar aan te pas hoeft te komen worden door hem in een kwaad daglicht gesteld. Zo staat op de website van Duke te lezen dat de duivenoverlast alleen maar effectief kan worden bestreden d.m.v. het wegvangen van de duiven (wat hij vervolgens met de gevangen duiven doet staat er niet bij. maar wij weten dat hij de dieren vergast met CO2 en verkoopt aan de poeliers.) En natuurlijk is hij degene die deze klus (tegen ruime betaling uiteraard) wil opknappen. Daarbij profileert hij zich graag als diervriendelijk.

Over de [duiventilmethode](#), die al in binnen- en buitenland met groot succes wordt toegepast, staat op de website van Duke een leugenachtige uiteenzetting, waaruit moet blijken hoe verkeerd en ineffectief deze methode wel niet is! Een dergelijke houding van Duke is wel verklaarbaar, want hij ziet door het groeiend aantal duiventillen in steeds meer Nederlandse (en buitenlandse) dorpen en steden zijn eigen inkomsten minder worden!

"Ruiming" van 2000 ganzen

Een goed voorbeeld van de dierónvriendelijke methoden van Duke Faunabeheer is wel de "ruiming" van 2000 ganzen op gronden van Staatsbosbeheer in de Kalverpolder (Zaanse Schans), in juni 2004. Deze ruiming vond plaats, nota bene midden in het broedseizoen van de ganzen en de grutto's!, in opdracht van Staatsbosbeheer, omdat de ganzen schade zouden veroorzaken op landbouwgronden en bovendien gruttonesten zouden verstoren. In de ontheffingsaanvraag aan de provincie zette Duke uiteen welke methode men zou hanteren om de ganzen naar de vangkraal (een rondlopend hekwerk waaruit de dieren niet zouden kunnen ontsnappen) te drijven. Dit zou handmatig gebeuren met enkele

vangarmen. Gedeputeerde Staten gaf grif z'n toestemming. In werkelijkheid werden er helemaal geen vangarmen gebruikt. Volgens ooggetuigen werden de betreffende percelen door Duke met grote vangnetten afgestroopt, waarbij niet alleen grote groepen ganzen gevangen werden, maar ook gruttonesten ernstig werden verstoord! Volgens art. 11 van Besluit Beheer en Schadebestrijding Dieren is het gebruik van netten om vogels te vangen verboden. "De dag na de ruiming", aldus een persoon die ooggetuigenverslagen had verzameld, "kwamen de medewerkers van Duke terug naar het perceel om vervolgens de achtergebleven gewonde dieren aan prikstokken te rijgen en in vuilniszakken af te voeren. Dode dieren die in de sloot lagen werden niet weggehaald door het bedrijf.

Later bleek dat vrij snel na de ruiming een fietspad werd aangelegd in het gebied waar de grutto broedde. Getuigen van de ruiming hebben gezien dat de ganzen hoog opgestapeld in de vangkraal zaten waardoor de ouderganzen in paniek elkaar en hun jongen vertraptten. De getuigen zagen deze dieren in nood en hebben één kant van de vangkraal opengezet om verder onnodig dierenleed te voorkomen, en hebben foto's gemaakt. Twee daarvan drukken wij hierbij af. Na lange tijd in de vangkraal opgesloten te hebben gezeten, werden de dieren hardhandig bij de vleugels gepakt, in een aanhangwagen gegooid en naar hun eindbestemming vervoerd: de CO2-gasinstallatie. Naar aanleiding van deze ruiming en alle commotie daaromheen heeft Staatsbosbeheer te kennen gegeven geen zaken meer te willen doen met Duke Faunabeheer. Ook is er door ooggetuigen aangifte gedaan omdat Duke diverse wetten had overtreden: art. 2 van de Flora- en Faunawet (geen onnodig lijden toebrengen), art. 36 van de Gezondheids- en Welzijnswet voor Dieren (niet zonder redelijk doel pijn of letsel veroorzaken) en art. 11 van Besluit Beheer en Schadebestrijding Dieren (geen gebruik maken van o.a. vangnetten). Het doen van aangifte bij de politie kostte de nodige moeite omdat de politie in eerste instantie niet bereid was de aangifte op te nemen (het gaat immers maar om dieren! - red.) Het resultaat van de aangifte was nihil: de politie had wel navraag gedaan, werd gezegd, maar alles was in orde want Duke had immers een ontheffing gekregen van Gedeputeerde Staten voor de "ruiming"? Niets over de overtreding van de drie wetsartikelen. en niets over de wreedheid van het geheel! Bij deze ruiming waren geen inspecteurs aanwezig, noch van de Algemene Inspectiedienst (AID) noch van de Landelijke Inspectiedienst Dierenbescherming (LID).

Controle

Kort daarna, in juli 2004, vond weer een vangactie plaats door Duke (waar we in ons contactblad van oktober 2004 over schreven). De dieren (Canadese ganzen) zouden nu niet worden gedood, maar bij particuliere adressen, zoals hobbyboeren, worden ondergebracht. Dit keer waren er wel inspecteurs van de LID aanwezig. Het vangen verliep volgens het door de LID-inspecteur opgestelde proces-verbaal "op een rustige en goed uitgevoerde wijze". Duke en zijn medewerkers werden geprezen om hun "gedegen kennis van de vangstmethoden en de mogelijke problemen die daarbij zouden kunnen ontstaan." Tot op de dag van vandaag zwaait de

firma Duke met dit "bewijs van goed gedrag" (dat tevens moet dienen als bewijs van de geweldig goede samenwerking met de Dierenbescherming!) om opdrachten binnen te slepen en onder veroordelingen uit te komen. En niemand komt op het idee dat de aanwezigheid van de LID ervoor zorgde dat e.e.a. meer volgens de regels verliep dan in juni 2004! Als u visite verwacht zorgt u ook dat uw huis er netjes uitziet, nietwaar?

N.a.v. het krantenartikel waarin Vogelbescherming naar Duke verwees, hebben wij Vogelbescherming gebeld en men liet ons weten zeer terughoudend te zijn met doorverwijzen naar Duke. Wij hebben daarop in een brief geschreven dat wij met een bedrijf als Duke, dat zo dierónvriendelijk werkt en wetten met voeten treedt, geen enkele bemoeienis zouden willen hebben, laat staan dat hoe terughoudend ook, ernaar zouden doorverwijzen! Bewijsmateriaal stuurden we mee. De reactie van Vogelbescherming was dat men niet meer naar Duke zou doorverwijzen.

Voor een meer diervriendelijke manier van bestrijding van ganzenoverlast, zie de website van Martin Hof (www.hofganzen.nl).

Ritueel slachten

Hartelijk dank aan iedereen die ons de handtekeninglijst (voor een verbod op het onbedweld slachten) geheel of gedeeltelijk ingevuld, heeft teruggestuurd! Hebt u uw lijst nog thuis? Zou u er dan voor willen zorgen dat ook uw lijst(en) voor 15 november a.s. bij ons binnen zijn? Ze zullen dan na de verkiezingen, die op 22 november plaatsvinden, aan de nieuwe minister van LNV worden aangeboden.

Halalvlees

Dat is vlees van dieren die geslacht zijn volgens de Islamitische ritus. Wist u dat er in supermarkten hier en daar propaganda-kraampjes zijn gesignaleerd waar "lekkere hapjes" van halalvlees worden bereid en aangeboden aan alle (ook autochtone) langslappende klanten? Er wordt bijverteld dat het erg lekker smaakt, en dat de Islamiëten het ook eten"! Hoe de dieren aan hun eind gekomen zijn wordt er natuurlijk niet bij vermeld. Wij hebben de betreffende supermarkt de Konmar hierover aangeschreven, maar ook het Ministerie van LNV. Helaas laat de Gezondheids- en Welzijnswet voor Dieren ons in zoverre in de steek, dat "naar de letter van de wet" de supermarkten ongestraft ritueel geslacht vlees in de schappen mogen leggen waar niet alleen een allochtone maar ook de autochtone klanten het kunnen pakken. Er zullen nog veel niet-Moslims zijn die niet weten wat de naam halalvlees inhoudt en men koopt het zonder beseft van wat men koopt. In artikel 44 lid 5b van de GWWvD staat dat Islamitisch slachten is toegestaan "indien het betreft het slachten volgens de Islamitische ritus: op verzoek van een of meer organisaties die geacht kunnen worden alle of een bepaalde groep Islamiëten in Nederland te vertegenwoordigen." Hetzelfde geldt in dit artikel ook voor het slachten volgens de Israëlitische ritus. Er staat natuurlijk niet bij dat islamitisch en, Joods geslacht vlees dan ook alleen maar door Islamiëten resp. Joden gekocht en gegeten mag worden. En de Islamitische (en ook de Joodse) organisaties kunnen dus in hun aanvraag zoveel dieren vermelden als ze willen, en iedere Nederlander zou het kunnen kopen. Wij hebben het Ministerie van LNV geschreven dat het toch nooit de bedoeling van dit wetsartikel geweest kan zijn, dat er zoveel dieren ritueel geslacht mogen worden dat in principe de gehele Nederlandse bevolking het kan kopen, Moslim of niet-Moslim, als het maar op verzoek van een Islamitische

organisatie gebeurt! En we hoeven niet lang na te denken over de vraag wie hier de extra euro's opstrijkt!

Of onze brief aan de minister veel zal helpen? Wij verwachten van niet! Want kijk wat hier in dit land al vele jaren gebeurt: Praktisch alle schapen die hier in Nederland worden geslacht, worden zonder bedwelming geslacht. Er wordt niet gekeken hoe groot de behoefte aan vlees van ritueelgeslachte schapen is van de allochtonen in ons land. En dan de dieren die volgens de Israëlitische ritus worden geslacht: achterbouden van runderen en vlees dat na de slacht wordt afgekeurd, verdwijnt allemaal naar gewone Nederlandse slagerijen. Aan het vlees is niet te zien dat het van ritueel geslachte dieren komt en de consument weet dus niet wat hij, 'zij koopt! Bij het Ministerie van LNV Is men hier al jaren van op de hoogte, maar er verandert niets! Wij vinden dit zéér onrechtvaardig! Waarom mogen Joden en Moslims wél een garantie hebben dat hun producten koosjer resp. halal zijn. en waarom mogen wij als gewone burgers dat niet? Moeten wij dan alles maar (door)slikken?

Zwerfkatten

En als we het over de winter en over de Kerst hebben, dan denken we natuurlijk ook weer aan de vele dieren die gedwongen buiten moeten bivakkeren, zoals de zwerfkatten. Daarom herhalen we nog maar eens onze oproep die we ook vorig jaar in ons oktobernummer hebben gezet: Met Kerst gaan dikwijls onze gedachten uit naar de minderbedeelden. Dat ook de dieren daaronder vallen wordt slechts door weinig mensen beseft. Maar we weten dat u dit allemaal met ons eens bent. En daarom durven we u te vragen of u straks, omstreeks de Kerst, de zwerfkatten van onze zwerfkattenprojecten met een Kerstgift wilt gedenken! Bedenk dat de mensen die dit werk doen hier géén publiciteit aan kunnen geven! Als de locaties waar de dieren worden verzorgd eenmaal bekend zijn bij het publiek, is de kans groot dat men z'n katten daar ook gaat dumpen of dat vandalen de aanwezige katten iets aandoen (vergiftigen, brandstichten etc. Bedenkt u wat er regelmatig bij kinderboerderijen en dierenweiden gebeurt!). Het voeren en vangen van de katten vindt dan ook altijd in de late avond plaats. zodat het niet zo zichtbaar is voor het publiek! En als men er geen publiciteit aan kan geven. kan men ook geen donateurs werven! De dieren én hun verzorgers zijn dus afhankelijk van de giften en gaven die bij ons voor dit doel binnenkomen, dus afhankelijk van onze donateurs! Mogen ze op u blijven rekenen?